

царь, Іустиніана Ринотметосъ, пощѣ му се да изпжди българитѣ оттатакъ Дунавтъ, защото баща му ушъ голѣмъ срамъ направилъ на гръцитѣ, като оставилъ българитѣ да приземжтъ отъ гръцитѣ земи отцамъ Дунавтъ, за това той не рачи да имъ плаща даванцето дѣто имъ го плащаше баща му ката-година, подигнахъ се връху имъ и си поведе войската самси. Отъ прьво той сполучи да навие на българската войска, дѣто бѣше влѣзла въ Тракия (Романя); нъ като се връщаше съ радостъ на Цариградъ, единъ други дѣлъ отъ българската войска, загражда го, избива му помного отъ половината войска, и го накарува да побѣгне у Цариградъ навѣсенъ.

Като умрѣ Аспарухъ, наслѣдникъ му станъ Тербелій. По това врѣме гръцкія царь, Іустиніанъ Ринотметосъ, който искаше да испжди българитѣ оттаткъ Дунавтъ, бѣше сваленъ отъ прѣстолтъ и се намираще при хазарскія ханъ. Тогавашнія гръцкія царь Тиберъ II направи съ царя хазарскія ханъ да му го проводи на Цариградъ, нъ Іустиніанъ побѣгнахъ у Българія при краля Тербалія, и му се моли да му отрѣве царството отъ Тибера, и да го тури пакъ на прѣстолтъ му. За това той се орбече на Тербалія да раздѣлжтъ иманьето на царцината и да му даде дѣщеря си за жена. Българскія краля му се обрѣча и съ 15,000 отиде право на Цариградъ, и се въспрѣ отъ камъ Влахерва. Българската войска три дни наредъ напада на Цароградскитѣ стѣни, и не сполучи да влѣзе у Цариградъ до дѣ Іустиніанъ не влѣзе отъ едно мѣсто и отвори вратата на калето, и така българетѣ влѣзохъ у калето и намѣстихъ Іустиніана на прѣстолтъ му. Іустиніанъ отъ колкото бѣше отнапрѣдъ лошъ, сега станъ по лошъ; той отрѣза главитѣ на Леонса и на Тибера; извади очитѣ на тогавашнія патриархъ, погуби безъ четъ граждани и войскари; Го-